

[Hans Jørgen Jensen]

vi får det behandlet i udvalget, men det havde været rigtigere, om vi havde fået oplysningerne, inden vi skulle behandle lovforslaget. Vi kan nu engang kun behandle lovforslagene ud fra de oplysninger, der ligger på bordet.

Socialministeren (Aase Olesen):

Jeg skal være den første til at beklage, at de skøn, vi har lagt til grund i lovforslaget, ikke kan accepteres af kommunerne, men det er som sagt skøn. Der er ikke noget i vejen med de regnestykker, der er indeholdt i dette forslag, vil jeg gerne sige til den socialdemokratiske ordfører – de passer – men når man ændrer skønne, ændrer man altså også tallene. Man kan da sagtens diskutere, om det er rigtigt at ændre disse skøn eller ej, men som sagt er det de forudsætninger for regnestykket, som man må fastlægge ved en forhandling.

Når lovforslaget blev fremsat nu, er det, fordi det gerne skulle behandles samtidig med arbejdsministerens lovforslag, og vi havde ingen grund til at tro, at de opstillede forudsætninger om sparet kontanthjælp ikke skulle være rigtige, men som jeg også gjorde rede for før, er der tradition for, at man forhandler sig til enighed med kommunerne om det.

Jeg har skønnet, at den ændring, der betyder, at man forhøjer et bidrag fra 1.090 kr. til 1.162 kr., var så lille, at der ingen substansændring var i det, og jeg vil altså gerne fastslå, at der ikke i de tal, der ligger i lovforslaget, er nogen forkerte beregninger, så dem kunne hr. Hans Jørgen Jensen godt have forholdt sig til.

Men når der foreligger et ændret skøn, ændrer vi selvfølgelig straks betalingen, og det vil sige, at den forhøjelse, der finder sted for de selvstændige – og det skal man lægge mærke til – kun er en forhøjelse af et årligt bidrag på 232 kr. Det, der i lovforslaget er foreslået forhøjet til 1.090 kr., ændrer vi til 1.162 kr. Det har jeg vurderet til ikke at være en ændring af så substantiel karakter, at man ikke skulle kunne forholde sig til lovforslaget.

Der sker ellers ingen ændringer af principperne i forslaget, og derfor er det blevet fremsat nu, så det kunne blive behandlet samtidig med arbejdsministerens lovforslag, da de sager hænger meget nøje sammen. Men man skal nok få oversendt alle mellemregninger til udvalget, så man selv kan tjekke, at der ikke er noget forkert i det, der står i lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 209:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Ændrede regler for selvstændige erhvervsdrivende m.v.).

Af arbejdsministeren (Henning Dyrmosse).
(Fremsat 15/2 89).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Kaj Poulsen (S):

Vi blev noget forundrede, da vi så arbejdsministerens forslag, ikke alene fordi man her vil udvide og forbedre dagpengeretten for en bestemt gruppe inden for medlemsområdet, men også, fordi arbejdsministeren jo for mindre end en måned siden gjorde noget stort ud af, at man nu skulle til at begrænse supplerende dagpenge og hjemsendelsesmuligheder osv. Alligevel fremsætter ministeren nu et forslag om at udvide mulighederne for denne medlemsgruppe – en medlemsgruppe, for hvilken der absolut ikke gælder de samme kontrolmuligheder som for de øvrige medlemmer af a-kasserne.

Derudover synes vi nok, at der nu for alvor er slået hul på principperne for forsikringssystemet i dagpengeretten. Det har hidtil været sådan, at man har skullet kunne dokumentere en indtjening for at kunne få dagpenge efter arbejdsløshedsloven. Det ser man stort på og siger, at bare den pågældende opfylder nogle betingelser, som er beskrevet i dansk skattelovgivning, om at være gift med en person, der tager en telefon en gang imellem derhjemme, kan man få udbetalt 80.800 kr. om året.